

ارتباط سبک‌های دلبستگی و سازگاری اجتماعی، عاطفی زندانیان بر اساس مدت تحمل حبس

عصمت شجاع الدینی شهر بابک، یاسر عزیزی سعید

۱- کارشناس ارشد روانشناسی عمومی

۲- مربی- گروه روانشناسی- دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

چکیده

زمینه و هدف: از جمله عوامل اجتماعی موثر در سازگاری، پاسخ‌دهی والد به نیازهای کودک در دوران کودکی است که به تشکیل سبک‌های دلبستگی در کودک منجر می‌شود. سبک‌های دلبستگی، روش‌های مواجهه فرد با موقعیت‌های استرس‌زا را متأثر می‌سازد. هدف این پژوهش بررسی ارتباط سبک‌های دلبستگی و سازگاری در زندانیان جدیدالورود و زندانیان متحمل حبس در زندان مرکزی همدان بود. روش: این مطالعه از نوع کاربردی، و از نظر روش، همبستگی می‌باشد. جامعه این پژوهش تعداد ۲۵۰ نفر از زندانیان زندان مرکزی همدان بودند. ۲۵۲ نفر از این افراد به صورت طبقه‌ای نسبتی برای گروه نمونه انتخاب شدند و آزمون پرسشنامه سبک‌های دلبستگی بزرگسال کولینز و رید و سپس پرسشنامه سازگاری بل به اجرا درآمد. داده‌های این پژوهش از روش همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه به وسیله نرم افزار SPSS ۲۱ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌ها: بین نمرات بالا در آزمون سازگاری با سبک‌های دلبستگی نایمن دوسوگرا و اجتنابی رابطه مثبت معنادار وجود داشت ($R=0.71$) و بین سبک دلبستگی ایمن و میزان سازگاری رابطه معکوس وجود داشت اما این رابطه معنادار نبود. نتایج رگرسیون نشان داد که حدود ۵۲ درصد واریانس ناسازگاری از طریق متغیرهای سبک‌های دلبستگی نایمن تبیین می‌شود ($R^2=0.52$) و دو متغیر دلبستگی دوسوگرا و اجتنابی عدم سازگاری را پیش‌بینی می‌کنند و بیشترین تاثیر را در متغیر سازگاری، دلبستگی دوسوگرا داشته است ($\beta=0.64$). نتیجه‌گیری: نتایج نشان داد که سبک‌های دلبستگی اجتنابی و اضطرابی می‌توانند تغییرات مربوط به سازگاری زندانیان را پیش‌بینی کنند؛ به طوری که زندانیان با سبک‌های دلبستگی اجتنابی و اضطرابی، در عمل سازگاری پایتتر و زندانیان دارای سبک دلبستگی ایمن، سازگاری بالاتری را نشان دادند.

واژگان کلیدی: سبک‌های دلبستگی، سازگاری، عاطفی، اجتماعی، زندانیان